

1975 நவம்பர் 12] [திரு. செ. மாதவன்]

இது ஒரு மார்ஜின் நிலைமையில் உள்ள பிராப்ளம் தான். இந்தப் பக்கம் என்று சொல்லிவிட முடியாது, அந்தப் பக்கம் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக சட்ட விரோதமான முறையிலே நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற முறையிலேதான் நம்முடைய அரசாங்கம் நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் ஆங்காங்கே சில தவறுகள் ஏற்படுமானால் காவல்துறையினர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள்.

சில நேரங்களிலே சில தொழிலாளர்கள் தாங்களே சட்டத்தைக் குலைக்கக்கூடிய செயல்களைச் செய்வதில் ஈடுபடுகிற நிலைமையிலேதான் காவல் துறை தலையிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்தச் சம்பவத்திலே காவல் துறையினரில் காயம்பட்டவர்களும் தொழிலாளர்களில் காயம்பட்ட சிலரும் மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது அன்றாட நிர்வாகப் பிரச்சனை என்பதால் இதற்காக அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இதுகுறித்து அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லையென்பதால் இதற்கான அனுமதி அளிக்க மறுக்கிறேன்.

(ஈ) சென்னை, மையப் புகைவண்டி நிலையம் அருகில் 11-11-1975 அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்து ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, 11-11-1975 ஆம் நாளன்று சென்னை, மையப் புகைவண்டி நிலையம் அருகில் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்து ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று திருமதி அனந்தநாயகி, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. எம். சுரேந்திரன், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. க. உரோ. எட்மன்ட், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்,

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து
ஒன்றினால் ஏற்பட்ட ஸ்பந்த குறித்து

[திரு. செ. மரதவன்] [1976 நவம்பர், 12]

திரு. பி. வெங்கடசாமி ஆகியோர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இதுகுறித்து ஏற்கனவே நமமுடைய தொழிலாளர்நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையை இந்த அவைக்கு அளாததிருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் எதுவும் தகவல்கள் இருந்தால் சுருக்கமாக விளக்குமபடி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் சென்னை நகரில் மத்திய ரயில் நிலையத்தின் முன்னால் நடைபெற்ற விபத்துபற்றி மேலும் பல தகவல்களைக் கொடுப்பதற்கும், விவாதிப்பதற்கும் இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நான் 42 வது விதியின்கீழ் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் நமமுடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடைபெற்ற சம்பவம்பற்றி ஒரு சில விளக்கங்களை இங்கே அளித்திருக்கிறார்கள். நேற்று நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு முழுக்க முழுக்க அரசாங்கம்தான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக விபத்துக்கள் என்பது தானாக நடக்கக்கூடிய காரியங்கள், அதைத் தவிர்ப்பது என்பது முடியாத காரியம் என்பதை நாங்கள் எல்லாம் நல்லமுறையிலே உணர்கிறோம். ஆனால் நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற சம்பவம் பற்றிப் பார்த்தால் இந்த விபத்து நடைபெறாமல் தடுத்திருக்க முடியுமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக அரசாங்கத்தால் முடிந்திருக்கும்.

இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற பல்வேறு போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே இருக்கின்ற பேருந்துகள் எப்படி கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை யெல்லாம் இந்த அவையிலே பல்வேறு எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பல முறைகளிலே வலியுறுத்தி கூறியிருக்கிறோம். கடந்த முறை நடைபெற்ற நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போதுகூட போக்குவரத்துத் துறைக்குண்டான மானியக் கோரிக்கையின்மீது நடந்த விவாதத்திலே இந்த அவையிலே

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து

ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

1975 நவம்பர் 12] [திரு. க. உரோ. எட்டமண்டி]

எடுத்துவைக்கப்பட்ட கருத்துகளைப் பார்த்தால் பொறுப்புள்ள பல்வேறு எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசுப் பேருந்துகள் எந்த அளவிற்கு சீர்கேடாக இருக்கின்றன, எந்த அளவிற்குச் சீர்கேடான நிர்வாகம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பலமுறைகள் எடுத்துச் சொன்னாலும் அந்தத் தவறுகளை யெல்லாம் பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் திருத்துகின்ற அளவில் அரசாங்கம் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய சட்டமன்றில் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற சம்பவம்பற்றி எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் படித்துப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இந்த விபத்து நடந்திருப்பதாக தெளிவாகச் சொல்கின்றன. பேருந்தை ஒட்டிவந்த ஒட்டுநர்மீது எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. அவர்மீது அஜாக்கிரதைக்கான குற்றச்சாட்டு எதுவுமில்லை என்பதைப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தால் தெரியும். அடிக்கடி ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். பசிய பழமொழி. பல்லவா உன்னைத் தள்ளவா என்றல்லவா சொல்வார்கள். பல்லவா உன்னைத் தள்ளவா என்ற நிலையில் இருந்த பேருந்து இவ்வளவு வேகமாக எப்படி ஓடியது என்று ஆச்சரியத்தோடு பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அக்னிடெண்டிக்கான விவரங்களை எல்லாம் நேற்றே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். அதற்குள்ளே போக வேண்டாம். . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: In addition to the information given by the Hon. Minister. I would like to ask. . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Thiru Edmund.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: My name is first in the notice. So far as Motion under rule 42 is concerned. I should have been asked to speak first. I do not know why I was not asked to speak.

MR. DEPUTY SPEAKER: Thiru Edmund happens to be a Leader of a party bigger than hon. Member's party.

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து
ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

[1975 நவம்பர் 12]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: So far as the Motion under Rule 42—Adjournment Motion—is concerned, there is no major or minor party. Persons who have given the notice of adjournment motion must be given the first chance.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is better the hon. Member applies brake.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பல்லவா உன்னைத் தள்ளுவா என்று நிலைமை மாறி கொஞ்சம் வேகமாக ஓடியிருக்கிறது. ஓட்டுநர் ஒழுங்காக பிரேக்கைப் பயன்படுத்தியும்கூட பிரேக் ஒழுங்காக வேலைசெய்யவில்லையென்ற நிலைமையினாலே ரோடிலே ஓடவேண்டிய வண்டி ரயில் நிலையத்திற்குள் சென்று தண்டவாளத்திலே ஓடக் கூடிய முயற்சியெடுத்திருக்கிறது. பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே ஓர்க்ஷாப் இருக்கிறது. அந்த ஓர்க்ஷாப்பிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? காலையிலே ஒரு பேருந்து வெளியிலே விடப்படுகிற நேரத்திற்கு முன்பே அடிப் படையாகப் பார்க்க வேண்டிய காரியங்கள் சில இருக்கின்றன. பிரேக் சரியாக இருக்கிறதா. ஒழுங்காக இருக்கிறதா, ஆக்ஸில ரேட்டர் ஒழுங்காக இருக்கிறதா. கிளட்ச் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இப்படிப் பார்க்காத காரணத்தினால் தான் பல்வேறு இடங்களிலே பல்வேறு கழகங்களைச் சார்ந்த பேருந்துகள் விபத்துக்குள்ளாகின்றன. ஆகவே முழுக்க முழுக்க நம்முடைய அரசாங்கம்தான் இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எவ்வளவு காரணங்களைச் சொன்னாலும் சமாதானங்களைச் சொன்னாலும் எதிர்க்கட்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சொன்ன விவரங்கள் தவிர வேறு சமாதானங்கள் சொன்னாலும் அரசாங்கம்தான் முழுக்க முழுக்க இதற்குப் பொறுப்பேற்கவேண்டும். ஆகவே, அதைக் கொஞ்சம் விவரமாக விவாதிப்பதற்கு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னையிலே ஒரு பெரிய பரப்பரப்பு நேற்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்லவன் பேருந்து ஒன்று சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் உள்ளே சென்று பலபேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னதுமாதிரி பல்லவா

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து

ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

1975 நவம்பர் 12] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

உன்னைத் தள்ளவா என்ற நிலைமை மாறி பல்லவா உன்னைக் கொல்லவா என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதேமாதிரித்தான் இன்னொரு பஸ் அண்ணாநகரில் உள்ள குடிசையிலேயே போயிருக்கிறது. இந்த பஸ் இன்னும் கொஞ்சம் போனால் ரயில் டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு தண்டவாளத்திலே போகுமோ என்னவோ தெரிய வில்லை. தனியார் பஸ்களிலே ஓவர் கிரவுட் என்றாலும் ஓவர்ஸ்பீட் என்றாலும் உடனே போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்க பஸ் என்றால் அது எவ்வளவு ஓவர் ஸ்பீடாக இருந்தாலும்கூட எவ்வளவு ஓவர் கிரவுட் ஆக இருந்தாலும்கூட நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. அரசாங்கம் ஓட்டினாலும் தனி நபர் ஓட்டினாலும் சட்டம் சட்டம்தானே.

அரசாங்க பஸ்கள் எதுசெய்தாலும் போலீசார் நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் ஓட்டிக்கொண்டுபோகலாமென்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் டிரைவர்களாக வருகிறவர்களுக்குத் தகுந்த முறையிலே பயிற்சி கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏதோ 'எல்' போர்டு மாட்டிக்கொண்டு பீச் ரோட்டிலே அரை மணிநேரம் ஓட்டச் சொல்லிவிட்டு கூட்டமான தெருக்களிலே ஓட்டச்சொன்னால் எப்படியிருக்கும்? பயிற்சி போதுமான அளவிற்குக் கொடுக்காமல் ஓட்டச்சொல்வதால் தறிகெட்டு ஓடிக்கொண்டு, யமதர்ம ராஜா ஆனாத் தேடிக்கொண்டு போவதுபோல சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்குள் ஓடியிருக்கிறது. பஸ்களுடைய மெயின்டனன்ஸ் சரியில்லை.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் சொன்னதுமாதிரி பிரேக் ஒழுங்காக இருக்கிறதா மற்றவையெல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று வண்டியை அனுப்புவதற்கு முன்னாலேயே பார்த்து அனுப்பியிருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வராது. தீவரென்று எப்படி பிரேக் பெய்லியர் ஆகும்? மெயின்டனன்ஸ் குறைவாக இருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது.

பெரிய நகரங்களிலே ஸ்பீட் பிரேக்கர்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். ரொம்ப வேகமாக வராமல் ஜங்ஷன்களில், நிறைய மக்கள் கூடும் இடங்களில் ஸ்பீட் ப்ரேக்கர் போட்டு ஸ்பீடைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நீங்களும் ஏன் செய்யக் கூடாது? இப்படி கட்டுக்கடங்காமல் ஓடுவதைத் தவிர்க்க ஸ்பீட் ப்ரேக்கர்களைப் போடுவது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 நவம்பர் 12]

டி.வி.எஸ்-இல் எடுத்துக்கொண்டால் 30 மைல்களுக்கு மேல் யாரும் ஓட்ட முடியாமல் கண்ட்ரோல் செய்து வைத்திருந்தார்கள். அம்மாதிரியாவது நீங்கள் செய்யுங்கள். கண்ட்ரோலும் செய்யாமல், சரியான பயிற்சி இல்லாதவர்களை டிரைவர்களாக நியமித்தும், 'பேட் மெயின்ட்னென்ஸை வைத்துக்கொண்டு, ஸ்பீட் ப்ரோக்கரும் வைக்காமல்' கூட்டத்திற்கிடையில் ஓடும் நிலையில் நாம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் அதனால் தேசிய மயக் கொள்கைக்கே இழுக்கான நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

ஏதோ உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு காம்ப்ன்சேஷன் என்று ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களின் உயிர் விலை நிர்ணயிக்கப்படக் கூடியதா? பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் போன உயிரை யாரால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்? எனவே உயிரைக் கொலை செய்வது என்பதை சாதாரணக் குற்றமாகக் கருதக் கூடாது. அந்த அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசாங்கம் மூன்வர வேண்டுமேயொழிய ஏதோ நஷ்ட ஈடு தருகிறோம் என்று சொல்லி உயிருக்கு விலை நிர்ணயிப்பது சரியல்ல. இதைத் தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கூறி, இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், நகரத்திற்கு இது ஒரு நாகப் பிரச்னையாக இருக்கிறது. எனவே, இதைப்பற்றி விவாதித்து, இதை எப்படிக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்குத் திட்டவாட்டமான முடிவுகளை எடுக்க அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு, அதற்கு இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்த நிகழ்ச்சியை ஒரு விபத்து என்று சொல்வதற்கில்லை, இதை ஒரு கோர சம்பவம் என்றே சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறோம். அடிக்கடி இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள், அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு இந்தப் போக்குவரத்து இலாக்காவில் நடைபெறுகிறது என்பதை இந்த நாடு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது.

சாதாரணமாக நிதிநிலை அறிக்கையை வைக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு ஆண்டும் எத்தனைபேர்கள் இம்மாதிரி மாண்டார்கள் என்ற அறிக்கை வரும். ஆனால் சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக

1975 நவம்பர் 12] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இப்படிப்பட்ட அறிக்கை நமது மன்றத்தில் வைக்கப்படவில்லை. அதன் இரகசியம் இப்பொழுதுதான் தெரிகிறது. எண்ணிக்கைக்கு அடங்காத அளவிற்கு இம்மாதிரி விபத்துக்களில் மக்கள் மாண்டுகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

தலைநகரமாகிய சென்னையில், அதிகம் சட்டசபை நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் மட்டும் தான் அந்த நிகழ்ச்சிகளின் வாயிலாக ஏற்படும் உயிர்ச்சேதங்களின் எண்ணிக்கை மட்டும் தான் தெரிகிறதே தவிர, பல்வேறு மாவட்டங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற கழகங்கள் எத்தனை உயிர்களைக் கொள்ளை கொள்கிறது என்ற விவரங்கள் நமக்குக் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. கிராமங்களில் எத்தனை மக்கள் சாகிறார்கள் என்ற விவரங்கள் வருவதற்கு வழியில்லை. இப்பொழுது நகரத்தில் நடந்திருப்பதன் காரணமாக, அதிலும் சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால்தான் நாம் இதை அறிய வாய்ப்பிருக்கிறது என்ற ஒரு மோசமான நிலை நமது மாநிலத்தில் இருக்கிறது என்றால் நிச்சயமாக அது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதுசாகிலும் இந்த நிகழ்ச்சி ப்ரேக் ஃபெயிலியரால்தான் ஏற்பட்டது என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அண்ணாநகர் நிகழ்ச்சியைக்கூட ப்ரேக் ஃபெயிலியரால் ஏற்பட்டது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கிய காரணம், இப்பொழுதெல்லாம் ஓர்க்ஷாப்புகளில் வேலை ஒழுங்காக நடைபெறுவதில்லை.

இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹைகோர்ட்டில் ஒரு ஜட்ஜ்மெண்டில் கூட கூறப்பட்டிருக்கிறது. எஃப். சி. இல்லாமல் வண்டி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வண்டி ஒரு இலட்சம் மைல்கள் ஓட வேண்டும் என்றிருந்தால் அந்த வண்டி பல இலட்சம் மைல்கள் ஓடினாலும்கூட அதை ரோட்டிலேயிருந்து அகற்றுவதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் சாதாரணமாக நடைபெறுவதால்தான் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. இந்த நிகழ்ச்சியில் மூன்று பேர் இறந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த உயிர்களுக்கு யார் சமாதானம் சொல்ல முடியும்? ஒருவேளை தனியார் நிறுவனமாக இருந்தது என்றால் தக்க பரிகாரம் தேடலாம், தக்க நிவாரணத்தை வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த அரசாங்கம்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1975 நவம்பர் 12]

பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு இம்மாதிரி சாகின்றவர்களுக்கு நியாயமான காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்த நிகழ்ச்சியில் அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு யாரும், அந்த டிரைவர் கூட பொறுப்பில்லை. அரியலூரில் அன்றைக்கு நடந்த இரயில் நிகழ்ச்சியின்பொழுது அது இயற்கையின் காரணமாக நடந்தது, beyond the control of man power அந்தச் சூழ்நிலையில் நடந்தாலும்கூட அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த அமைச்சர் தனது பதவியை இராஜினாமா செய்தார். ஆனால் இங்கே நான் அதனைக் கூறவில்லை. ஏனென்றால் இந்த இலாக்காவைப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மிகவும் நல்ல அமைச்சர் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற உடனடியே அந்த இடத்திற்குச் சென்று அதில் மாண்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமின்றி என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள், அந்த மனநிலையில் உள்ளவர்கள்.

ஆனால் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சி இந்த அரசாங்கம் தேசிய மயமாக்கிய போக்குவரத்து இலாக்காவில் நடைபெற்றிருப்பதால் இந்த அரசாங்கமே பதவியை இராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையாக இது இருப்பதால் இதனை விவாதித்து, இன்றைக்கு அரசாங்கம் இராஜினாமா செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்ய இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களையெல்லாம் ஒத்திவைத்து இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் விவாதிப்பதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகரவர்களே, 1971-ஆம் வருஷம் இந்தச் சட்டமன்றம் புதிதாகக் கூடியதற்குப் பிறகு நடந்த கோரமான ஒரு விபத்து இது என்பதை நான் முதலிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த விபத்து ஏற்பட்ட உடனேயே நேர்ம அமைச்சரவர்கள் 82-வது பிரிவின்படி அறிக்கை கொடுத்தது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியது. நாடாளு

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து
ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

1975 நவம்பர் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மன்றத்திலேயும் இரயில் விபத்துக்கள், மற்ற விபத்துக்கள் ஏற்படும்பொழுதெல்லாம் உடனடியாக அமைச்சரவர்கள் அந்தச் சபைக்கு விவரங்களைச் சொல்வது வழக்கம். அந்த முறையில் இங்கே சொன்னார்கள். அவர்கள் கடமையைச் செய்தார்கள்.

இந்த விபத்து சம்பந்தமாக கண்டிப்பாக எங்கள் கருத்துக்களைக் கொஞ்சம் அழுத்தமாகவே சொல்ல வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்தில்தான் இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களை அரசு கண்டிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு மெயின்டனென்ஸைப் பொறுத்தவரையில் மிகமிக மோசமாக இருக்கிறது. அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று இப்பொழுது நம்மால் சொல்ல முடியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு சின்ன உதாரணத்தைக் கூறுகிறேன், 508 பஸ் சர்வீஸ் இருக்கிறது. இங்கிருந்து நாகப் பட்டினத்திற்குப் போக வேண்டும். 8 மணிக்குப் போக வேண்டும், பிறகு எட்டே கால் மணிக்கு அதே பஸ் திரும்பவும் வருகிறது என்றால் அந்த பஸ்ஸை எப்படிக் கவனிக்க முடியும்? அதேபோல் நிர்வாகத்திலே எந்தவிதமான சரியான ஏற்பாடும் இல்லாத காரணத்தினால் இந்தக் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன, பஸ்ஸுக்கு ரெஸ்ட் இல்லை.

அதேநேரத்திலே இந்த மெயின்டனென்ஸ் சம்பந்தமாக கொஞ்சம் 'டோன் அப்' பண்ண வேண்டும். அது சம்பந்தமாக இருக்கும் ஒர்க்ஷாப்புகளில் உள்ள அதிகாரிகள் சரியாகச் செயல்படுகிறார்களா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். நான் ஒரு தடவை அமைச்சரவர்களிடத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.

மதுரையில் தியாகராஜன் என்பவர் டெப்போ குப்பிரண்டெண்டாக இருந்தார். அவர் அதிகாரியில் சென்று முதலிலே செல்லும் பஸ் சரியாக இருக்கிறதா என்று கண்காணிப்பார். ஆனால் இப்பொழுது பல அதிகாரிகள் டெப்போ பக்கமே போவதில்லை. சரியாகக் கவனிப்பதில்லை. டிரைவர்கள் இந்த இந்தத் தவறுகள் செய்கின்றனர் என்று சுகவல் கொடுக்கால் அகை மறையாக நிவர்த்தி செய்து செயல்படுவது கிடையாது. டி.வி.எஸ்.இல் ஒரு சார்ட்டே வைத்திருக்கிறார்கள், டிரைவர்கள்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1975 நவம்பர் 12]

எழுதிக் கொடுத்திருக்கின்ற சூறைபாடுகள் சரி செய்யப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்து டிக் மார்க் பண்ணினால்தான் பஸ்ஸை எடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இந்த ஓர்க்ஷாப்புகளில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசு செய்யும் சுவறு என்ன என்றால் ஓர்க்ஷாப்புகளில் இந்த பஸ் மெயின்டனென்ஸை சரிவர இல்லாமல் செய்து விடுகிறது.

இரண்டாவதாக, விபத்து ஏற்பட்டால் யாரும் யார் மேல் குற்றம் சொல்கிறார்கள் என்றால் டிரைவர்களின் மேல்தான் குற்றம் சொல்கிறார்கள். 5 வருஷம், 10 வருஷம் ஓட்டுகிறார், எந்தவிதமான விபத்தும் இல்லை. ஆனால் திடீரென்று ஒரு விபத்து ஏற்பட்டவுடனே அங்கே உள்ள ஜனங்கள் டிரைவரின் மேல் கோபம் கொள்கிறார்கள், டிரைவரின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதே பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது அவருடைய தவறு? குறிப்பாக இந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில் எப்படி நாம் பார்த்தாலும், அந்த 17 ஆம் நம்பர் பஸ் டைபழனியிலிருந்து பாரிசுக்குப் போகும் பஸ், அது சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் பக்கமாக வரும்பொழுது மேடாக உள்ள இடத்திலிருந்து கீழே பள்ளமாக உள்ள இடத்திற்கு வர வேண்டும், அப்பொழுது ஸ்பீட் பிரேக்கர் கண்டிப்பாகப் போட வேண்டும். ஸ்பீட் பிரேக்கர் போட வேண்டிய இடங்கள் என்னென்ன என்பதைப் பற்றிக் கண்காணிக்க வேண்டும். லயன் கிளியராகும்பொழுது பஸ் ரைட்டில் டர்ன் பண்ண வேண்டும். இங்கச் சம்பவத்தில் டிரைவரைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும், பத்திசாலித்தனமாகச் செய்திருக்கிறார். கேட்டுக்க உள்ளோ சென்றிருக்கிறார். அப்படியில்லாமல் இருந்திருந்தால், நேரடியாக அந்த 'வாலில்' இடித்து, பாசஞ்சர்களில் பாதிப்பேருக்குமேல் காயம் ஏற்பட்டிருக்கும், சிலபேர் செத்தாலும் செத்திருக்கலாம்.

பாசஞ்சர்களைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார். பாசஞ்சர்கள் பிதியடையாமல் இருக்க கண்டக்டர் அவர்களை 'யாரும் எழுந்திருக்காதீர்கள்' என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார். அதையெல்லாம் பாராட்ட வேண்டும். அந்த நேரத்தில் வரவேண்டிய டிரெயின் 10 நிமிடம் காமதமாக வந்தது இல்லாவிட்டால் இன்னும் 50 பேர் இறந்திருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையில் பிரேக் பெயரில்பூர் ஆகிவிட்ட நிலையில் இந்த அளவுக்கு அவர் சமாளித்திருக்கிறார். டிரைவர் பெயரில் அனாவசியமாக தப்பு

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து
ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

1975 நவம்பர் 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சொல்லுவது தவறு. இந்த மாதிரி நேரங்களில்
டிரான்ஸ்போர்ட்டில் டிரைவர்களுக்குத்தான் கெட்ட பெயர்
உண்டாகும்.

அரசைப் பொறுத்தவரை பொறுப்பு இருக்கிறது. ரயில்
வேக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. மாநில அரசும் மத்திய அரசும்
சேர்ந்து இம்மாதிரி சம்பவங்கள் வராமல் இருக்க எந்த மாதிரியான
பாதுகாப்புச் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.
ஸ்பீட் லிமிட் ரொம்ப அவசியம். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்
னார்கள்—அண்ணா நகரில் அந்த அகலமான ரோட்டில் 50 மைல்
வேகம் போக வேண்டுமென்று ஓட்டுபவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது
என்றார்கள். எந்த இடத்திலும் ஸ்பீட் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் பண்ண
வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஸ்பீடுக்கு மேல் போனால் நடவடிக்கை
எடுக்க வேண்டும்.

I do not think that the Government can absolve themselves of
their responsibility in regard to this matter.

இறந்து போனவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோம் என்று
சொல்லுவது சரிதான். ஆனால் அது மட்டும் திருப்தி அளிக்கக்
கூடிய விஷயம் அல்ல.

பங்கி காலனியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஒருவர்
இறந்துவிட்டார். அதுபற்றி நாடாளுமன்றத்தில் அட்ஜர்ன்
மென்ட் மோஷன் கொடுக்கப்பட்டது—

Adjournment motion allowed

நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலும் ஒரு அட்ஜர்ன்
மென்ட் மோஷனாவது 'அலவ்' செய்யப்பட்டது என்ற வகையில்
இதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம். அதற்காக சபையை இப்போதே
ஒத்தி வைத்துவிட்டு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டு
மென்பதில்லை. நமக்கு அதிக நேரம் மற்ற விவாதத்திற்கும்
தேவைப்படுகிறது. 1 மணியிலிருந்து 2 மணி வரை இதைப் பற்றி
விவாதிக்க அனுமதி கொடுத்து அரசாங்கம் அதற்குப் பதில் கூற
லாம். ஜனங்களுக்கும் அப்போது ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும்.
முக்கியமான அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் இது. தாங்கள் அவசரத்
தில் தீர்ப்புக் கொடுத்து விடாதீர்கள். தாங்கள் சற்று ஆடிந்து
சிந்தித்து இந்த அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷனை அலவ் செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து
ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

[1975 நவம்பர் 13]

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I can say that this accident is due to the utter negligence of the technical staff in the workshop, as has been pointed out by the Hon. Member, Thiru Thangamani. I always travel in the bus. Last time I went to the Express Bus stand at 1 O'clock for going home. The route bus was cancelled, and another bus started at 7 p.m. Then there was a break-down of that bus at Poonamalee and I had to take another bus for going home. I asked the driver of the bus why such a thing had happened. He frankly told me that if he had told the workshop people that the bus was not fit for taking out, they would ask another driver to take out the bus and he would be immediately suspended. So, the driver was forced to take out that bus which was not in a fit condition.

I request the Hon. Minister to look into the grievances of the drivers and see that there is proper maintenance. Now, the maintenance is very bad. Also, I request the Hon. Minister to see that responsibility is fixed on the persons who are in charge of the Maintenance and Repair Section. Then only we can tone up the administration of the Transport Department.

So, I request the Hon. Deputy Speaker to adjourn the House to discuss in detail the adjournment motion so that such accidents would not occur in future.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று நடைபெற்ற ஒரு துக்ககரமான சம்பவத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் 'பல்லவா, தள்ளவா' என்றார்கள். அம்மையார் அவர்கள் 'பல்லவா, கொல்லவா' என்றார்கள். எது எப்படியானாலும் சம்பவம் எதிர்பாராமல் நடந்து விட்டது. பல்லவனைப் பொறுத்தவரை நல்லவனே தவிர, அவன் யாரையும் கொல்ல விரும்புகிறவன் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைப் பற்றி நான் நேற்றே 82 ஆவது விதியின் கீழ் ஓர் அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். பிரேக் பெயில்யூர் என்பது மெகானிகல் டிஃபெக்ட். இது எப்போது ஏற்படும், எப்போது ஏற்படாது என்று சொல்ல முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதுபோல் மெயின்ட்மென்ஸ்—பராமரிப்பு உள்ளபடியே கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான்.

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து

ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

1975 நவம்பர் 12] [திரு. க. இராசாராம்]

இந்த மாதம் 15-ம் தேதி நகரத்தில் இருக்கும் ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க நகரத்திலே இருக்கும் காவல் துறை அதிகாரிகள், சம்பந்தப்பட்ட போக்குவரத்துத்துறை அதிகாரிகள், போக்குவரத்துச் செயலாளர் ஆகியவர்களை ஒரு மாநாடு போல் கூட்டி சென்னையில் நடைபெறும் காரியங்களை எல்லாம் எப்படிச் சரி செய்வது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த விபத்து பிரேக் பெயில்பூர் காரணமாக ஏற்பட்டு விட்டது. பிரேக் பெயில்பூர் ஏற்பட்டுவிட்டால் அதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பது டிரைவர்களுக்குத்தான் தெரியும். சில டிரைவர்கள் இந்த மாதிரி நேரத்தில் மயக்கம் போட்டுக் கூட விழுந்துவிடுவார்கள். இவர் முடிந்த அளவுக்குச் சமாளித்திருக்கிறார்.

வட பழனியிலிருந்து இந்த பஸ் ஒழங்காகத்தான் வந்து கொண்டிருந்திருக்கிறது. சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்கு முன்னால் மேடு ஏறிய பிறகு பிரேக் பெயில்பூர் ஆகிவிட்டது. முடிந்த அளவுக்கு அவர் சமாளித்திருக்கிறார். சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் பகுதி மக்கள் திரளாக இருக்கும் பகுதி. பஸ் நேராகப் போனால் போலீஸ்காரர் மேடையில் மோதும். போலீஸ்காரரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று ஒரு பக்கம் திருப்பியிருக்கிறார். இந்தப் பக்கம் சுவற்றில் இடித்து நிறுத்தலாம் என்றால் நான்கு பேர் சைக்கிளில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டேஷனை நோக்கி நேராகப் போகும் போது க்யூவில் மக்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைசியாக 'மேன் ஹோல்'—சாக்கடை சுத்தம் செய்யக்கூடிய ஒரு திட்டின் மேல் மோதியிருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் வந்து கொண்டிருந்த மின் கூடைக்காரர் வேலு என்பவர் நசுங்கிச் செத்தார். கடைசியாக வந்த தகவல்படி 3 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள்; 15 பேர் காயமுற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெயர்ப் பட்டியல்கள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு காவல் துறையிலிருந்தும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

நாகப்பட்டினம் பஸ்ஸைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட உடனேயே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அன்று பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்து ஒன்றினால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து

[திரு. க. இராசாராம்] [1975 நவம்பர், 12]

ஸ்பீட் பிரேக்குகள் எங்கெங்கு போடுவது, வேறு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யலாம் என்பது பற்றி முடிவு எடுப்பார்கள்.

மொத்தம் 18 பேரில் மாண்டவர்கள் 3 பேர் போக மீதி 15 பேர் பொது மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு பெண்ணின் நிலை கவலைக்கிடமாக இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

நான் ஏற்கெனவே கூறியபடி உயிர்த்த குடும்பத்தாருக்கு அரசின் சார்பிலும், போக்குவரத்துக் கழகத்தின் சார்பிலும் என்னுடையததைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நிதி உதவி இழப்புத் தொகையாகக் கொடுப்பது பற்றி அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும் போது இந்த அரசாங்கமே ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் தேர்தல் வந்தாலும் வரும். அதுவரை அவர்கள் பொறுத்திருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு சபையை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இது குறித்து மேலும் விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்று கருதுவதால் நான் இதற்கு அனுமதி அளிக்க மறுக்கிறேன்.

(5) அறிக்கை அளித்தல்

பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை அளித்தல்.

THIRU. B. VENKATASWAMY: Sir, I rise to present the report of the Public Account Committee on the excess over voted grants and charged appropriations for the year 1971-72.